

شهرک‌های کشاورزی-صنعتی راهکاری نوین برای افزایش بهره‌وری

عطیه بزرگی^{۱*}، حمید مصاحبی^۲، پردیس یعقوبی^۳، نجمه دارایی نژاد^۴، رضا پیشگر^۵
^{۱*} کارشناس بخش امور توسعه پایدار منابع آب و خاک، شرکت مهندسی مشاور جاماب، تهران
^۲ مدیر بخش امور توسعه پایدار منابع آب و خاک، شرکت مهندسی مشاور جاماب، تهران
^۳ کارشناس بخش امور توسعه پایدار منابع آب و خاک، شرکت مهندسی مشاور جاماب، تهران
^۴ کارشناس بخش امور توسعه پایدار منابع آب و خاک، شرکت مهندسی مشاور جاماب، تهران
^۵ کارشناس بخش امور توسعه پایدار منابع آب و خاک، شرکت مهندسی مشاور جاماب، تهران
Bozorgi22@gmail.com* نویسنده مسئول:

چکیده

با توجه به افزایش جمعیت، نیاز به مواد غذایی نیز افزایش پیدا می‌کند و به‌منظور تأمین این نیاز محصولات کشاورزی بیش‌تری تولید می‌شود. برای مدیریت محصولات تولید شده اعم از جمع‌آوری، فرآوری و توزیع، احداث شهرک‌های کشاورزی-صنعتی پیشنهاد می‌شود. شهرک کشاورزی-صنعتی از سه جزء اصلی به‌نام‌های کشاورزی قراردادی، مرکز تبدیل روستایی و شهرک کشاورزی تشکیل شده است و تمامی مراحل از تولید تا فروش را بر عهده می‌گیرد. در این تحقیق به معرفی شهرک و اجزای مختلف آن و چارچوب کلی این شهرک‌ها پرداخته می‌شود. در ضمن چارچوب شهرک کشاورزی-صنعتی موجود در فلسطین و اتیوپی نیز مورد بررسی قرار می‌گیرد. این شهرک‌ها در بسیاری از کشورهای توسعه یافته و در حال توسعه تأسیس شده و مورد بهره‌برداری قرار می‌گیرد. اما در ایران شهرکی با این مفهوم وجود ندارد لذا برای مدیریت هرچه بهتر و کاراتر محصولات کشاورزی تأسیس این نوع از شهرک توصیه می‌شود.

کلمات کلیدی: کشاورزی قراردادی، مرکز تبدیل روستایی، محصولات کشاورزی، فلسطین و اتیوپی.